

som helst anden Styrke, som man paa anden Maade kunde tilvejebringe. Men hvis det er dette, det kommer an paa for det ærede Medlem, kan jeg meget vel tænke mig, at vi vilde kunne komme til en Ordning derved, at man med Hensyn til Hjemsendelsen af Mandskabet udsatte Tidspunktet den 1. April til den 12. Maj.

Naar det ærede Medlem dernæst dvælede ved — og det kom den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Piper) ogsaa en lille Smule ind paa —, at den Desarmering, der her skal finde Sted, ikke kunde kaldes en fuldstændig Desarmering, saa tror jeg dog, at der her netop er Tale om, hvad man altid derved har tænkt paa. Da man i sin Tid vedtog Loven, satte man kun en Frist af 3 Maaneder til Nedlæggelsen, og rundt om i Verden, hvor man nedlægger Fæstningsværker, foregaar det netop paa den Maade, at man fjerner Skytset derfra og derefter drager Fæstningsværkerne, efterhaanden som der bliver Brug for en eller anden Del af dem, ind til civilt Brug. Det ærede Medlem nærede Bekymringer for, at naar Fæstningsvoldene, Forterne, selve Fortgravene o. s. v. blev liggende, skulde de dog kunne benyttes ved fremtidige Lejligheder, idet de nogenlunde hurtigt kunde bringes i Gang igen. Jeg tror, at denne Bekymring meget hurtigt vil kunne forsvinde, idet Fort efter Fort vil overgaa til privat Brug og blive indrettet til nye Forhold, enhver Mulighed for Anlæggenes Anvendelse og Genskabning som Fæstningsværk vil hermed blive bortfjernet. Dertil kommer jo, at Oversvømmelsesanlægget og andet tilsvarende, som er et Hovedled i den bestaaende Fæstningsordning, vil bortfalde med den Ordning, som træder i Kraft, naar Landbefæstningen nedlægges. Jeg tror rigtignok, at man derfor maa være paa det rene med, at det, der foregaar, er en Desarmering, en Nedlæggelse, hvoraf disse Værker ikke opstaar igen.

Det ærede Medlem, der talte som Ordfører for det konservative Folkeparti, rettede en Række Bemærkninger til mig dels af mere personlig, dels af mere politisk Karakter. Navnlige dvælede det ærede Medlem ved Militærkommissionen og dens Virksomhed.

Det ærede Medlem var ked af, at jeg var blevet udnævnt til Formand for denne Kommission, og det er jo en af de Bemærkninger, som jeg af og til hører ved politiske Møder. Jeg tror imidlertid, at for Kommissionens Arbejde har dette ikke været nogen ganske uhensigtsmæssig Ordning. Kommissionen har den dobbelte

Opgave at tilvejebringe Oplysninger om de Begivenheder, der har fundet Sted i Krigsdagene, knyttet til Ordningen af 1909, og at tilrettelægge Fremtidens Ordning. Med Hensyn til det første tror jeg, at ærede Medlemmer, som har deltaget i Arbejdet i Kommissionen, vil være paa det rene med, at det i hvert Fald ikke vanskeliggør, men tværtimod letter Kommissionens Arbejde, at jeg til enhver Tid overfor enhver Begæring om Oplysninger dels meget hyppigt kan give dem med det samme og dels være paa det rene med, hvorledes man hurtigst og lettest kan tilvejebringe alle de Oplysninger, som maatte kunne ønskes. Der er forelagt Kommissionen et overordentlig stort Materiale af Oplysninger om Begivenhederne under Krigen, og enhver Begæring, ethvert Ønske, der har været fremme med Hensyn til disse Oplysninger, er blevet imødekommet fra min Side — jeg tør maaske tilføje, at jeg i mange Tilfælde har kunnet stille Oplysninger til Raadighed, som Medlemmerne af Kommissionen ikke uden videre havde tænkt paa at spørge om. Og med Hensyn til den fremtidige Ordning anser jeg det heller ikke for den ringeste Tilstand, at den, der arbejder med de to militære Ministerier, som Medlem af Kommissionen er i Stand til at lægge dens Arbejde til Rette. Det er mit Indtryk, at dette i samme Grad vil fremme vort Arbejde i denne Kommission, som det har fremmet Arbejdet i den store Lønningskommission, at det Medlem af Ministeriet, som havde de fleste af Statstjenestemændene under sin Ledelse, var Formand for denne.

Det ærede Medlem (Piper) havde imidlertid den Forestilling, at der for mig knyttede sig andre Maal til Militærkommissionen end de to Opgavers Løsning, som var angivet i Loven. Det ærede Medlem sagde ikke, hvilke Maal det var, men der var i de Betragtninger, som han længere hen i sin Tale kom ind paa, noget, hvorfra jeg maaske kan gætte mig til, hvad det var, han tænkte paa. Det ærede Medlem talte om, at nu stod Ministeriet saaledes, at det havde Brug for „Fjer i Hatten“, og saa søgte man en Fjer i Hatten ved de Forslag, som kom fra Militærkommissionen,

Rettelser.

- Sp. 498, L. 27 f. o.: „og“, læs: eller; L. 29 f. o.: „kan erholde“, læs: erholdt.
 — 502, L. 8 f. n.: foran „1/8“ indskydes: hver.
 — 525, L. 17—18 f. n.: „vanskeligt kunde“, læs: maatte.